

INTROITUS (*Psalm. 29, 11*)
Audívit Dóminus, et misértus
est mihi: Dóminus factus est
adjútor meus. (*Psalm. ib. 2*)
Exaltábo te, Dómine, quóni-
am suscépisti me: nec delec-
tásti inimícos meos super me.
V. Glória Patri.

VSTUP (*Žalm. 29, 11*) Za-
slechl Pán a smiloval se nade
mnou. Hospodin se stal mým
pomocníkem. (*Ž. tant. 2*) Ve-
lebím tě, Pane, neboť jsi mne
přijal a nedopustil jsi, aby se
nepřátelé moji radovali nade
mnou. V. Sláva Otci.

ORATIO - Inchoáta jejúnia,
quæsumus, Dómine, benígnu
favóre proséquare: ut obser-
vántiam, quam corporáliter
exhibémus, méntibus étiam
sincéris exercére valeámus.
Per Dóminum.

MODLITBA - Začaté posty,
prosíme, Pane, dobrotivou
přízní provázej, abychom
kážeň, kterou projevujeme
tělem, byli schopni také
s upřímnou vykonávati mys-
lí. Skrze Pána našeho.

LÉCTIO Isaíæ Prophétæ (58,
1-9).

Hæc dicit Dóminus Deus:
Clama, ne cesses: quasi tuba
exálta vocem tuam: et annún-
tia pópulo meo scélera eó-
rum, et dómui Jacob peccáta
eórum. Me étenim de die in
diem quærunt, et scire vias
meas volunt: quasi gens, quæ
justítiam fécerit, et judícium
Dei sui non derelíquerit: ro-
gant me judícia justítiae, ap-
propinquáre Deo volunt.
Quare jejunávimus, et non
aspexísti: humiliávimus áni-

ČTENÍ z Proroka Isaiáše (58,
1-9).

Toto praví Hospodin Bůh:
Volej, nepřestávej, jak polnice
hlas svůj pozvedni: oznam
lidu mému zločiny jeho,
domu Jakobovu hříchy jeho!
Neboť den ode dne na mne
doléhají a mé cesty poznati
usilují jako lid, který sprá-
vedlnost činil a práv Boha
svého neopustil; požadují
ode mne spravedlivé soudy,
chtějí přiblížiti se Bohu
říkajíce: Proč jsme se postili,
když toho nedbáš, proč jsme

mas nostras, et nescísti? Ecce, in die jejúnii vestri invenítur volúntas vestra, et omnes debitóres vestros repétitis. Ecce, ad lites et contentiões jejunátis, et percútitis pugno ímpie. Nolíte jejunáre sicut usque ad hanc diem, ut audiátur in excélsó clamor vester. Numquid tale est jejúnium, quod elégi, per diem afflígere hóminem ánimam suam? numquid conterquére quasi círculum caput suum, et saccum et cínerem stérnere? numquid istud vocábis jejúnium, et diem acceptábilem Dómino? Nonne hoc est magis jejúnium, quod elégi? dissólve colligatiões impietátis, solve fascículos depriméntes: dimítte eos, qui confrácti sunt, líberos, et omne onus dirúmpe. Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam: cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris. Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et sánitas tua cítius oriétur, et anteíbit fáciem tuam justítia tua, et glória Dómini cólliget te. Tunc invocábis, et Dómi-

pokořovali duše své, když o tom nechceš vědět? V postní své dny, hle, hovíte svým chťičům, a všechny dlužníky své vydíráte. Hle, k svárům a svádám postíte se a tepete pěstí nešlechetně. Nepostíte se jako až do dne tohoto, aby slyšen byl na výsostech křik váš. Jest to půst takový, jaký mně se líbí, aby přes den člověk umrtvoval duši svou? Ohýbati šíji svou jak obruč a z žnic a popela si lůžko stláti, zdali to nazveš postem a dnem libým Hospodinu? Není-li půst, jaký miluji, spíše toto? Rozvaž svazky bezbožnosti, roztrhej pouta, jež utlačují, utiskované propusť na svobodu, a jakékoliv jeho zlom! Lámej chléb svůj lačnému, nuzné a pocestné uváděj do svého domu; uvidíš-li nahého, přioděj ho a bližním svým nepohrdej. Tehdy vyrazí jak zora tvé světlo, svého zdraví velmi brzy dojdeš, před tebou půjde tvoje spravedlnost a Boží sláva za tebou bude tě provázet. Tehdy volat budeš, a Pán tě vyslyší; vzývat ho budeš, i řekne: Hle, tu jsem!

natiónes, tremunt Potestátes. Cæli, cælórúmque Virtútes, ac beáta Séraphim, sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces, ut admítiti júbeas, deprecámur, súpplici confessióne dicéntes: Sanctus.

COMMUNIO (*Ps. 2, 11-12*)
Servíte Dómino in timóre, et exsultáte ei cum tremóre: apprehéndite disciplínam, ne pereátis de via iusta.

POSTCOMMUNIO - Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritatís infúnde: ut, quos uno pane cælesti satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Filium tuum.

Super populum. - Orémus.
Humiliáte cápita vestra Deo.

ORATIO - Tuéte, Dómine, pópulum tuum, et ab ómnibus peccátis cleménter emúnda: quia nulla ei nocébit advérsitas, si nulla ei dominétur iníquitas. Per Dóminum nostrum.

Panstva, chvějí se Mocnosti, nebesa a nebeské Síly, i svatí Serafové společným plesáním oslavují; s nimiž rač, prosíme, připustiti i hlasy naše, kteřížto u pokorném vyznávání pravíme: Svatý, svatý, svatý.

K PŘIJÍMÁNÍ (*Ž. 2, 11-12*)
Služte Pánu v bázni a jásejte mu s chvěním. Podvolte se kázni, abyste nesešli s cesty pravé.

PO PŘIJÍMÁNÍ - Vlij v nás, Pane, ducha své lásky, abys ty, které jsi nasytíl jedním nebeským chlebem, svou dobrotivostí učinil jedné mysli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

Modlitba za lid. - Modleme se.
Pokořte hlavy své před Bohem.

MODLITBA - Chraň, Pane, lid svůj a ode všech hříchů milostivě očist', neboť mu neškodí žádné příkoří, nebude-li mu panovati nepravost. Skrze Pána našeho Ježíše Krista.

nus exáudiet: clamábis, et dicet: Ecce, adsum. Quia miséricors sum, Dóminus, Deus tuus.

GRADUALE (*Psalmus 26, 4*)
Unam pétii a Dómino, hanc requíram, ut inhábitem in domo Dómini. V. Ut vídeam voluptátem Dómini, et prótegar a templo sancto ejus.

TRACTUS (*Ps. 102, 10*) Dómine, non secúndum peccáta nostra, quæ fécimur nos: neque secúndum iniquitátes nostras retribuas nobis. V. (*Psalm. 78, 8-9*) Dómine, ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum: cito anticipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis. V. (*Ad hunc versum genuflectitur.*) Adjuva nos, Deus, salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos: et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

EVANGELIUM † Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæeum (*5, 43-48; 6, 1-4*).

Neboť jsem milosrdný, Pán, Bůh tvůj.

STUPŇOVÝ ZPĚV (*Ž. 26, 4*)
O jednu věc prosívám Pána, po ní toužím: abych směl přebývat v domě Pána. V. Abych směl spatřit rozkoš Páně a ochráněn byl v chrámě svatém jeho.

TRAKTUS (*Žalm 102, 10*)
Pane, nespácej nám podle hříchů našich, kterých jsme se dopustili my, ani podle nepravostí našich. V. (*Žalm 78, 8-9*) Pane, nevzpomínej nepravosti našich starých. Nechť rychle předejde nás milosrdenství tvé, neboť velice ubohými jsme se stali. V. (*Před tímto veršem se pokleká.*) Pomož nám, Bože, Spáso naše, a pro slávu jména svého, Pane, vysvobod' nás a milostiv buď hříchům našim pro své jméno.

EVANGELIUM † Pokračování sv. Evangelia podle Matouše (*5, 43-48; 6, 1-4*).

In illo tēpore: Dixit Jesus discipulis suis: Audistis, quia dictum est: Dīliges prōximatum, et ódio habēbis inimicum tuum. Ego autem dico vobis: Dīlígite inimicos vestros, benefacite his, qui odērunt vos, et oráte pro persecúentibus et calumniántibus vos: ut sitis fīlii Patris vestri, qui in cælis est: qui solem suum oriri facit super bonos et malos, et pluit super justos et injústos. Si enim dīlígitis eos, qui vos dīligunt, quam mercédem habēbitis? nonne et publicáni hoc faciunt? Et si salutavéritis fratres vestros tantum, quid ámplius faciatis? nonne et éthnici hoc faciunt? Estóte ergo vos perfécti, sicut et Pater vester cæléstis perféctus est. Atténdite, ne justítiam vestram faciátis coram homínibus, ut videámini ab eis: alióquin mercédem non habēbitis apud Patrem vestrum, qui in cælis est. Cum ergo facis elemósynam, noli tuba cānere ante te, sicut hypocritæ faciunt in synagógis et in vicis, ut honorificéntur ab homínibus. Amen, dico vobis: recepérunt mercédem

Za onoho času řekl Pán Ježíš učedníkům svým: Slyšeli jste, že bylo řečeno: Milovati budeš bližního svého a nenáviděti budeš nepřitele svého. Ale já pravím vám: Milujte nepřátele své, dobře činite těm, kteří vás nenávidí a modlete se za ty, kteří vás pronásledují a pomlouvají, abyste byli dítkami Otce svého, jenž jest v nebesích, jenž slunci svému velí vycházeti na dobré i na zlé, a déšť dává na spravedlivé i na nespravedlivé. Neboť milujete-li ty, kteří vás milují, jakou odplatu míti budete? Zdali nečiní toho i celníci? A budete-li pozdravovati toliko bratry své, co více činíte? Zdali nečiní toho i pohané? Buďte tedy vy dokonalí, jakož i Otec váš nebeský dokonalý jest. Dávejte pozor, abyste nečinili spravedlnost svou před lidmi, byste byli od nich viděni; jinak nebudete míti odplaty u Otce svého, jenž jest v nebesích. Když tedy dáváš almužnu, netrüb před sebou, jako pokrytci činí v synagógách a na ulicích, aby byli ctěni od lidí. Amen, pravím vám, vzali od-

suam. Te autem faciēte elemósynam, nesciat sinistra tua, quid faciat dextera tua: ut sit elemósyna tua in abscondito, et Pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi.

OFFERTORIUM (*Ps. 118, 154 et 125*) Dómine, vivífica me secúndum elóquium tuum: ut sciam testimónia tua.

SECRETA – Sacrificium, Dómine, observántiæ quadragesimális, quod offérimus, præsta, quæsumus: ut tibi et mentes nostras reddat accéptas, et continéntiæ prompti-óris nobis tríbuat facultátem. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

PRÆFATIO – Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus. Qui corporáli jejúnio vítia cómprimis, mentem élevas, vírtútem largírís et præmia: per Christum, Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adórant Domi-

platu svou. Avšak když ty dáváš almužnu, ať nezví tvá levice, co činí pravice tvá, aby byla almužna tvá ve skrytě, a Otec tvůj, který vidí ve skrytě, odplatí tobě.

OBĚTOVÁNÍ (*Ž. 118, 154 a 125*) Pane, oživ mne podle slova svého, abych poznal tvá svědectví.

TICHÁ MODLITBA – Uděl, prosíme, Pane, aby oběť svatopostní kázně, kterou přinášíme, i duše naše tobě učinila libými i k ochotnější zdrželivosti nám dala schopnost. Skrže Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou žije.

PREFACE – Věru hodno a spravedlivó jest, slušno a spasitelnó, abychom ti vždy a všude díky vzdávali Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, jenž tělesným postem neřesti potlačuješ, mysl povznášíš, ctnost uděluješ i odměny, skrže Krista, Pána našeho. Skrže něhož velebnost tvou chválí Anděle, koří se